

Nr 430.

Av herr Hagård, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 30, med förslag till vägtrafikförordning m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 30 med förslag till vägtrafikförordning m. m. har departementschefen i 31 § d) bland annat föreslagit att körkorts-sökande skall ha sådan hörsel förmåga att åtminstone å det ena örat vanlig samtalsstämma uppfattas på fyra meters avstånd.

De hörselskadades problem har under de senare åren varit föremål för omfattande undersökningar. Man har härvid sökt komma till rätta med de olägenheter som på skilda områden vidlåda denna kategori av människor. Det är glädjande att kunna konstatera att betydande framsteg uppnåtts i detta avseende och att de hörselskadade därigenom i väsentlig utsträckning kunnat få effektiva hjälpmedel mot sitt lyte. Det är därför beklagligt att departementschefen icke ansett sig kunna modifiera de i den nuvarande vägtrafikförordningen gällande kraven på hörsel för erhållande av körkort.

Det torde vara obestridligt att föreskriften om att vanlig samtalsstämma skall väl uppfattas på fyra meters avstånd är synnerligen subjektiv. Förhållandena vid de prov där hörseln prövas äro olika vad beträffar såväl rummets akustik som läkarens röststyrka. Med hänsyn härtill och då de nu tillgängliga hörapparaterna torde möjliggöra mildare krav för erhållande av körkort vill jag föreslå att nämnda stadgande ändras så att det får anses till fyllest att vanlig samtalsstämma kan väl uppfattas på fyra meters avstånd, varvid nedsatt hörsel får kompenseras av hörapparat.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställer jag,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 30 måtte föreslå sådan ändring i lagtexten att vid prov av hörsel för erhållande av körkort nedsatt hörsel får kompenseras av hörapparat.

Stockholm den 20 februari 1951.

Alarik Hagård.